

[Norlev.]

sidste Tid, gerne pointere, at det vilde være ønskeligt, om de højtærede Ministre vilde holde Rigsdagen noget mere à jour med de Udgifter og Foranstaltninger, som Finansudvalget ganske vist faar Besked om, hvorefter dets Medlemmer naturligvis kan gaa til Partierne med de Oplysninger, de har faaet, men som det forekommer mig i mange Tilfælde simpelt hen burde meddeles Offentligheden. Jeg haaber, den højtærede Forsvarsminister ikke har noget imod at holde Rigsdagen à jour med sine Dispositioner i Anledning af den Bemyndigelse, han hermed søger.

I øvrigt vil jeg give min Tilslutning til, at der sendes Feltpræster med til Tyskland, fordi jeg er ganske overbevist om, at en Feltpræst med den rette menneskelige Forstaaelse af de unge kan blive dem til stor Hjælp under de vanskelige Forhold, de dér kommer ud for — hvis der altsaa kommer en Division af Sted.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):

Forskellige ærede Medlemmer har omtalt de store Indkaldelser, der har været nødvendige siden Befrielsen i Fjor. Det er jo rigtig, at det har været nødvendigt med meget store Indkaldelser, og jeg synes i og for sig, at Begrundelsen for dem i den Situation, hvori der blev truffet Beslutning derom, giver sig selv. Der var Opgaver, som kom til at foreligge for os meget hovedkulds, og der var Nyordninger, der maatte træffes med Hensyn til Indkaldelser af regulært Mandskab, dansk Mandskab, som hele Befolkningen ønskede skulde varetage de Bevogtningsopgaver af forskellig Karakter, der kom til at foreligge. Og der var endelig det, at vi dog ogsaa skulde vise Omverdenen, at vi ikke veg tilbage for ad denne Vej at understrege dansk Suverænitæt.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov pegede paa de Vanskeligheder, der havde været, bl. a. med Hensyn til det, som ogsaa det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen kaldte *Underbringelsesforholdene*. Det er rigtig, at denne Glose er forfærdende — jeg har ikke fundet paa den; den er gaaet i Arv, tror jeg, i Generationer, fra Forsvarsminister til Forsvarsminister, men jeg skal gerne sørge for, at man faar Tænkeevnen i Sving og forsøger at finde en anden Betegnelse end denne Germanisme. Rent bortset fra det sprogligt uheldige er det imidlertid rigtig, at der har været Vanskeligheder med Hensyn til de fornødne Kasereringsforhold, og efter at jeg nu har set paa Forholdene i de Maaneder, jeg har haft den Ære at sidde

paa min nuværende Plads, maa jeg sige, at ogsaa jeg mener, det i hvert Fald for den kommende Vinters Vedkommende bliver nødvendigt at drage Konsekvensen af de Erfaringer, vi har fra indeværende Vinter, idet det jo er klart, at Indkaldelsernes Størrelse maa komme til at afhænge af bl. a., i hvor høj Grad forsvarlige Kasereringsforhold kan tilvejebringes, og naturligvis ogsaa af Mængden af fornødent rutineret Befalingsmandspersonel, at man har tilstrækkeligt af Uniformer til Mandskabet, og endelig af, at man har det fornødne Materiel til den Uddannelse af Mandskabet, der skal foregaa.

Dette sætter selvfølgelig visse naturlige Grænser, som man kommer til at respektere, men jeg vil gerne uden dog at gaa nærmere ind derpaa yderligere sige, at Indkaldelsernes Størrelse kan naturligvis ogsaa blive paa-virket af, at der kan komme til at foreligge uafviselige nationale Bevogtningsopgaver, og hvis saadanne skulde komme til at foreligge, tror jeg, hele den danske Befolkning er indstillet paa, at saa maa saadanne Opgaver løses, uanset om det kommer til at koste betydeligt i Retning af Udskrivning af Mandskab. Jeg skal ikke gaa nærmere ind paa, hvad jeg i saa Henseende tænker paa, men jeg tror, ærede Medlemmer forstaar det.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov har fuldkommen Ret i, at de vanskelige Forhold, vi har gennemlevet i denne Vinter, har stillet det indkaldte Mandskab, og da navnlig Befalingsmændene, over for mange byrdefulde Vanskeligheder, og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft har saa inderlig Ret i, at den Indsats, der er øvet paa dette Felt, under de givne Forhold har været beundringsværdig. Der er virkelig her fra den øverste til den nederste Befalingsmand gjort en Gerning, som har Krav paa baade Forstaaelse og Anerkendelse.

I Forbindelse med § 2 i Lovforslaget, Bemyndigelsen til at kunne træffe visse forberedende Foranstaltninger med Henblik paa en eventuel Afsendelse af en Besættelsesstyrke til Tyskland, rejste det ærede Medlem Hr. Nørskov Spørgsmaalet om, at man, hvis det blev til en Realitet med denne Afsendelse, maatte drage Omsorg for, at det Mandskab, der sendes til et fremmed Land og til en fremmed Opgave, en Opgave, der maaske ikke helt er naturlig for os, har Krav paa at faa saadanne kulturelle og aandelige Vilkaar, som vi nu engang her i Landet er i Stand til at give dem. Man har fra forskellig Side nævnt Spørgsmaalet om en Feltpræst-Ordning, og jeg vil gerne